

מסכת סנהדרין

פרק ג' משנה ו'

כיצד בזקקים את העדים, והוא מחייבין אותו ומאיימין עליו
ומוציאין את כל האדם לחוץ, וממשיכין את הגadol שבקהו,
ואומרים לו אמר ה' אתה יודע שזה חיב לך. אם אמר,
הוא אמר לי שאני חיב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חיב לו,
לא אמר כלל, עד שיאמר, בפנינו הודה לו שהוא חיב לו
מאתים זוז. ואחר כה מחייבין את השני ובזקקים אותו. אם
גמצאו דבריהם מכוונים, נושאין וננתנים בקדבר. שניהם אומרים
זכאי, ואחד אומר חיב, זכאי. שניהם אומרים חיב, ואחד אומר
זכאי, חיב. אחד אומר זכאי, ואחד אומר חיב, ואפלו שניהם
מצוין או שניהם מהיבין ואחד אומר אני יודע, יוסיפו הדינן:

